

vonnis
RECHTBANK AMSTERDAM

Sector civiel recht, voorzieningenrechter

zaaknummer / rolnummer: 461554 / KG ZA 10-1140 MH/EB

Vonnis in kort geding van 6 augustus 2010

in de zaak van

1. [eiser sub 1],
2. [eiser sub 2],
beiden wonende te [woonplaats],
eisers bij dagvaarding van 16 juni 2010,
advocaat mr. R.A. Kronenberg te Amsterdam,

tegen

1. [gedaagde sub 1],
2. [gedaagde sub 2],
3. de maatschap
[gedaagde sub 3],
allen gevestigd te [vestigingsplaats],
gedaagden,
advocaat mr. P. Wanders te Amsterdam.

Eisers zullen hierna gezamenlijk [eisers] (vrouwelijk in enkelvoud) en afzonderlijk [eiser sub 2] en [eiser sub 1] worden genoemd. Gedaagden zullen hierna gezamenlijk worden aangeduid als de notaris en afzonderlijk als [gedaagde sub 1], [gedaagde sub 2] en de maatschap.

1. De procedure

1.1. Ter terechtzitting van 12 juli 2010 heeft [eisers] gesteld en gevorderd overeenkomstig de in fotokopie aan dit vonnis gehechte dagvaarding en akte vermeerdering eis. De notaris heeft verweer gevoerd met conclusie tot weigering van de gevraagde voorziening. Beide partijen hebben producties en pleitnota's in het geding gebracht. Na verder debat is de behandeling van de

zaak pro forma aangehouden teneinde de mogelijkheid van een schikkingsoverleg te beproeven. Bij brief van 16 juli 2010 heeft [eisers] haar vordering verminderd in die zin dat zij het aanvankelijk onder 3(c) en 3(d) gevorderde intrekt. Bij brief van 19 juli 2010 heeft de notaris verzocht om vonnis te wijzen. Op 20 juli 2010 heeft ook [eisers] verzocht vonnis te wijzen.

1.2. Aan de zijde van [eisers] waren ter zitting aanwezig [eiser sub 2] en [eiser sub 1], bijgestaan door mr. Kronenberg. Aan de zijde van de notaris waren aanwezig [gedaagde sub 1] en [gedaagde sub 2], bijgestaan door mr. Wanders.

2. De feiten

2.1. Op [datum] 2009 is [erflaatster] (hierna: erflaatster) overleden. Zij was weduwe van [echtgenoot], op zijn beurt overleden op [datum] 2009. [echtgenoot erflaatster] heeft drie dochters uit zijn eerste huwelijk (hierna gezamenlijk: de dochters [echtgenoot erflaatster]).

2.2. Op 8 mei 1973 heeft erflaatster een eerste testament opgemaakt. Dit testament is herroepen bij testament van 16 juni 1993, waarbij zij (onder bepaling B.1) kort gezegd aan [broer eiser sub 2], de broer van [eiser sub 2], onder meer een schilderij van Piet van der Hem, voorstellende een Spaanse danser (hierna: het schilderij) heeft gelegateerd. Ook heeft zij hem benoemd tot executeur-testamentair. Voor het overige heeft zij, voor zover hier van belang, aan een vijftal andere personen goederen gelegateerd en [broer eiser sub 2], [eiser sub 2] en een andere neef en nicht tot haar enige erfgenamen benoemd, tezamen en voor gelijke delen.

2.3. Op 9 september 2009 heeft erflaatster ten overstaan van [gedaagde sub 1] een aanvullend testament opgemaakt. Dit testament bevat, voor zover hier van belang, de volgende bepalingen:

"(...) Het testament de dato acht mei negentienhonderd drie en zeventig wordt als volgt gewijzigd:

Ik herroep de in gemeld testament opgenomen executeursbenoeming en vervang deze bepaling door:

Executele

Benoeming executeur

Ik benoem tot executeur de heer [eiser sub 1] [eisers] (...)

(...)

Voorts herroep ik het legaat onder 4.b en legateer het schilderij (Spaanse danser, geschilderd door Van der Hem) aan mijn nicht [eiser sub 2] met de opdracht het schilderij binnen de familie in Nederland te houden. (...)”

2.4. Tijdens een bespreking met de erfgenamen en legatarissen op 29 september 2009 heeft [gedaagde sub 1] de erfgenamen meegedeeld dat uitgegaan moet worden van het testament van 16 juni 1993. Hij heeft hen wel verteld dat er een aanvullend testament was opgemaakt, maar zich op het standpunt gesteld dat dit aanvullende testament geen effect heeft omdat dit verwijst naar een herroepen testament. In diezelfde bespreking heeft [gedaagde sub 1] de erfgenamen voorgesteld om de nalatenschap beneficiair te aanvaarden, omdat deze volgens hem formeel/technisch negatief is. Meerdere erfgenamen hebben het advies van [gedaagde sub 1] opgevolgd en de nalatenschap beneficiair aanvaard.

2.5. In de herfst van 2009 heeft [broer eiser sub 2] het bij testament van 16 juni 1993 aan hem gelegateerde schilderij voor € 25.000,00 verkocht aan Kunsthandel [kunsthandel] (hierna: [kunsthandel]). [kunsthandel] heeft aan [gedaagde sub 1] tot en met 13 augustus 2010 een onherroepelijk en exclusief recht verleend om het schilderij te kopen op nader overeen te komen voorwaarden. De brief van 3 juli 2010 waarin het kooprecht is vervat, bevat, voor zover hier van belang, de volgende passage:

“De vraagprijs voor het Schilderij bedraagt € 85.000,00. Mocht u het initiatief nemen mij over de voorwaarden van de koop te willen spreken, kan ik mij voorstellen dat ik alsdan bereid zal blijken een koopprijs voor het Schilderij te overwegen die (enigszins) lager is dan de huidige vraagprijs.”

2.6. Omdat bij [eisiers] twijfel bestond over de afhandeling door de notaris van de nalatenschap – onder meer over de vraag of het aanvullend testament wel ongeldig is – heeft zij een andere notaris, [notaris], gevraagd of hij het standpunt van [gedaagde sub 1] deelt.

Op 14 mei 2010 heeft [notaris] een notitie geschreven waarin hij uitlegt – samengevat – dat en waarom naar zijn mening het aanvullend testament geldig is, dat [gedaagde sub 1] een fout of vergissing heeft gemaakt en dat hij aansprakelijk is voor de schade die daarvan het gevolg is.

[eisiers] heeft nadien nog een andere notaris, [notaris 2], om advies gevraagd. Bij brief van 7 juli 2010 heeft [notaris 2] (de advocaat van) [eisiers] bericht – kort gezegd – dat hij de zienswijze van [notaris] deelt.

2.7. Bij brief van 25 mei 2010 heeft [eisiers] de notaris aansprakelijk gesteld voor de schade, inclusief de kosten voor juridische bijstand, die de boedel en

[eiser sub 2] lijden ten gevolge van de fouten die [gedaagde sub 1] bij de afwikkeling van de nalatenschap van erflaatster heeft gemaakt.

2.8. In zijn schriftelijke reactie van 4 juni 2010 heeft de notaris iedere aansprakelijkheid van de hand gewezen.

2.9. [gedaagde sub 1] en [gedaagde sub 2] vormen tezamen de maatschap [gedaagde sub 3].

3. Het geschil

3.1. [eisers] vordert na vermeerdering en wijziging van eis, kort gezegd, primair

i) [gedaagde sub 1] op straffe van een dwangsom te gelasten rechtsgeldig de eigendom van het schilderij aan [eiser sub 2] te verschaffen;

ii) de notaris, althans [gedaagde sub 1] en [gedaagde sub 2], hoofdelijk te veroordelen tot betaling aan [eiser sub 2] van een voorschot op de schadevergoeding van

€ 6.038,66;

iii) [gedaagde sub 1] op straffe van een dwangsom te gelasten om aan [eisers] ter beschikking te stellen:

(a) een notarieel afschrift van het aanvullend testament;

(b) een kopie van de getekende koopovereenkomst terzake van de verkoop van het huis van erflaatster;

(e) een kopie van de declaratie met specificatie van de maatschap terzake van de betaling van € 5.950,00 op 12 oktober 2010 (de vrzr. leest: 2009) aan de maatschap ten laste van bankrekening [nr] ten name van [echtgenoot erflaatster];

(f) een opgave van het bedrag terzake van de nalatenschap van erflaatster dat zich per 12 juli 2010 op de kwaliteitsrekening van de maatschap bevindt;

subsidiar

de notaris, althans [gedaagde sub 1] en [gedaagde sub 2] hoofdelijk te veroordelen tot betaling aan [eiser sub 2] van een voorschot op de schadevergoeding van € 95.000,00;

primair en subsidiar

de notaris te veroordelen in de proceskosten.

3.2. Aan haar vordering legt [eisers] ten grondslag, samengevat, dat het schilderij door een fout van [gedaagde sub 1] niet aan [eiser sub 2] is afgegeven maar aan haar broer. Hij dient deze fout te herstellen en haar

alsnog de eigendom van het schilderij te verschaffen. Als dat niet (meer) mogelijk mocht zijn, dient de notaris aan haar de waarde van het schilderij te vergoeden. [eisers] gaat uit van een waarde van € 85.000,00, omdat [kunsthandel] het tegen die prijs in de verkoop heeft staan. [eisers] stelt verder dat zij juridische kosten heeft moeten maken om de fouten van [gedaagde sub 1] recht te zetten. Zij is van mening dat de notaris deze kosten, ten bedrage van € 6.038,66, dient te dragen. Tot slot stelt [eisers] dat [gedaagde sub 1] ten onrechte weigert om aan haar bepaalde informatie en stukken te verstrekken waarop zij recht heeft.

3.3. De notaris voert verweer, waarop voor zover van belang hierna zal worden ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Als eerste verweer voert de notaris aan dat [eisers] niet-ontvankelijk is omdat de vorderingen vereisen dat de voorzieningenrechter zich uitspreekt over de geldigheid van het aanvullende testament, hetgeen zou neerkomen op een declaratoire uitspraak. De voorzieningenrechter kan een dergelijke uitspraak niet doen, aldus de notaris.

Dit verweer wordt verworpen. De voorzieningenrechter betreft bij haar beslissing de kans van slagen van de ingestelde vordering in een bodemprocedure en beoordeelt daarbij voor zover nodig de (on)geldigheid van relevante documenten. Dit voorlopige oordeel levert geen declaratoir vonnis op. Uitsluitend indien voldoende aannemelijk is dat de bodemrechter de vordering zal toewijzen, neemt de voorzieningenrechter daarop een voorschot.

4.2. Een tweede reden waarom [eisers] volgens de notaris niet-ontvankelijk is, is dat het rechtens noodzakelijk is dat de beslissing op de vordering ten aanzien van alle bij de rechtsverhouding betrokkenen in dezelfde zin luidt. De overige erfgenamen en legatarissen zijn niet in dit geding betrokken, waardoor – aldus nog steeds de notaris – het gevaar van uiteenlopende beslissingen dreigt.

Dit verweer wordt eveneens verworpen. In het aanvullend testament is uitsluitend een andere executeur-testamentair benoemd en bepaald dat het schilderij aan [eiser sub 2] in plaats van aan [broer eiser sub 2] toekomt. Met betrekking tot de executele heeft de notaris terecht aangevoerd dat meerdere erfgenamen de nalatenschap beneficiair hebben aanvaard en dat de taak van de executeur daarmee is geëindigd, omdat de nalatenschap door de beneficiaire aanvaarding dient te worden vereffend overeenkomstig de derde

afdeling van de zesde titel van boek vier van het Burgerlijk Wetboek. De executeursbenoeming uit het aanvullende testament heeft derhalve geen gevolgen voor de overige erfgenamen en legatarissen.

Bij de bepaling over het schilderij is naast [eiser sub 2] uitsluitend haar broer [broer eiser sub 2] betrokken, omdat het schilderij aan hem is afgegeven. Hij heeft het schilderij inmiddels verkocht en aangezien [eiser sub 2] [gedaagde sub 1] voor de gevolgen daarvan aansprakelijk houdt, en niet haar broer, dreigt er geen gevaar van tegenstrijdige beslissingen.

4.3. De notaris heeft daarnaast nog aangevoerd dat [eisers] de verkeerde rechter heeft aangezocht, omdat geschillen tussen erfgenamen en de executeur over de uitzondering van artikel 4:202 lid 1 sub a BW door de kantonrechter in hoogste instantie worden beslist.

Hier doet zich echter geen geschil voor tussen de erfgenamen en de executeur, zodat dit verweer reeds daarop strandt.

4.4. De door [eisers] ingestelde vordering strekt ten eerste tot verschaffing van de eigendom van het schilderij aan [eiser sub 2]. Voor deze vordering dient eerst te worden beoordeeld of aannemelijk is dat de bodemrechter zal oordelen dat [gedaagde sub 1] niet heeft gehandeld zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot te werk zou zijn gegaan door zich op het standpunt te stellen dat het aanvullende testament nietig is.

De notaris heeft tegen de stelling van [eisers] van die strekking – behalve de eerder besproken formele verweren – slechts ingebracht dat in ieder geval geen sprake is geweest van een vergissing aan de zijde van [gedaagde sub 1].

Dat het standpunt van

[gedaagde sub 1] niet houdbaar is, heeft de notaris echter niet bestreden.

Deze stelling wordt bovendien ondersteund door [notaris] en [notaris 2], van wie gesteld noch gebleken is dat zij partijdig of niet deskundig zijn. Dat de bodemrechter zal oordelen dat [gedaagde sub 1] een beroepsfout heeft gemaakt, is daarmee vooralsnog voldoende aannemelijk geworden. Door deze beroepsfout heeft [eiser sub 2] schade geleden, omdat het schilderij krachtens het aanvullend testament aan haar had moeten worden afgegeven in plaats van aan haar broer [broer eiser sub 2]. Dat [gedaagde sub 1] het schilderij niet in persoon aan [broer eiser sub 2] heeft afgegeven, maakt dit niet anders. De erven hebben de inboedel immers overeenkomstig het advies van [gedaagde sub 1] verdeeld. Derhalve is eveneens voldoende aannemelijk geworden dat de bodemrechter [gedaagde sub 1] zal veroordelen tot het vergoeden van deze schade.

4.5. De vordering tot levering van het schilderij aan [eiser sub 2] stuit echter op het probleem dat [gedaagde sub 1] geen eigenaar van het schilderij is. Gesteld noch gebleken is dat [kunsthandel] niet te goeder trouw zou zijn geweest bij de aanschaf van het schilderij van [broer eiser sub 2], zodat moet worden aangenomen dat de eigendom thans bij [kunsthandel] berust. [eisers] stelt zich op het standpunt dat [gedaagde sub 1] zo nodig dient te worden veroordeeld om het schilderij van [kunsthandel] terug te kopen en daartoe de koopoptie uit te oefenen die [kunsthandel] aan hem heeft verstrekt. De notaris is van mening dat van [gedaagde sub 1] in dit kort geding in redelijkheid niet kan worden gevraagd dat hij het schilderij van [kunsthandel] koopt voor een bedrag van circa

€ 85.000,00, terwijl de waarde ervan door een door de erven ingeschakelde erkende taxateur op 29 september 2009 is vastgesteld op € 3.000,00 en [broer eiser sub 2] het aan [kunsthandel] heeft verkocht voor € 25.000,00. In dit verband wordt het volgende overwogen. Zoals hiervoor overwogen is voldoende aannemelijk dat de bodemrechter [gedaagde sub 1] zal veroordelen tot het vergoeden van de door [eiser sub 2] geleden schade. Deze schadevergoeding kan ook bestaan uit het opleggen aan [gedaagde sub 1] van de verplichting tot het terugkopen van het schilderij en het overdragen van de eigendom aan [eiser sub 2] (zie het bepaalde in artikel 6:103 BW). [gedaagde sub 1] voert terecht aan dat het verschil tussen de prijs waarvoor het aan [kunsthandel] is verkocht en de prijs waarvoor [kunsthandel] het thans te koop aanbiedt erg groot is, maar dat neemt niet weg dat in de gegeven omstandigheden deze vorm van schadevergoeding passend is. Door een fout van [gedaagde sub 1] is het schilderij immers niet bij de juiste persoon terechtgekomen. [eiser sub 2] heeft ter zitting onweersproken verklaard dat het schilderij al in de familie is sinds haar opa het van de schilder kocht en dat zij de wensen van erflaatster om het schilderij binnen de familie in Nederland te houden, wil respecteren. Dat het schilderij niet alsnog aan de juiste persoon kan worden afgegeven zonder er een aanzienlijk hoger bedrag voor te betalen dan waarvoor het is verkocht, komt voor risico van [gedaagde sub 1]. Indien zou worden volstaan met het opleggen van een schadevergoeding in geld, zouden de gevolgen van de fout van [gedaagde sub 1] worden afgewenteld op [eiser sub 2] doordat zij het schilderij niet in eigendom ontvangt, hetgeen onbillijk voorkomt. De vordering zal daarom worden toegewezen, voor zover deze door [eiser sub 2] is ingesteld. Daarbij wordt de na te noemen termijn voor afgifte redelijk geacht. De gevorderde dwangsom zal worden gematigd en gemaximeerd als na te melden.

Voor zover de vordering tot eigendomsoverdracht van het schilderij door [eiser sub 1] is ingesteld, zal deze worden afgewezen, nu hij geen aanspraak kan

maken op het schilderij en hij derhalve geen schade heeft geleden door de fout van [gedaagde sub 1].

4.6. De gevorderde voorziening strekt mede tot betaling van een geldsom. Voor toewijzing van een dergelijke vordering is in kort geding slechts plaats, als het bestaan en de omvang van de vordering voldoende aannemelijk zijn en uit hoofde van onverwijlde spoed een onmiddellijke voorziening vereist is. Bij de afweging van de belangen van partijen wordt mede betrokken het risico dat niet kan worden terugbetaald, in het geval de veroordeling in kort geding geen stand houdt.

4.7. [eisers] vordert een voorschot van € 6.038,66 op de door haar gemaakte juridische kosten. Blijkens de in het geding gebrachte declaratie en specificatie zien deze kosten niet uitsluitend op de door de advocaat van [eisers] verrichte werkzaamheden met betrekking tot het schilderij, maar ook op werkzaamheden ten aanzien van andere geschilpunten rond de nalatenschap (met name rond het huis aan de [straatnaam], dat geheel of gedeeltelijk – daarover gaat het geschil – aan de dochters [echtgenoot erflaatster] is gelegateerd) welke geschilpunten geen onderdeel uitmaken van de onderhavige procedure. Daarmee bestaat onduidelijkheid over het concrete bedrag aan kosten dat ten behoeve van het schilderij is gemaakt. Daarnaast heeft de notaris terecht aangevoerd dat onduidelijk is in hoeverre de gedeclareerde werkzaamheden hebben gediend ter voorbereiding van de processtukken en ter instructie van de zaak, voor welke kosten de in de artikelen 237 tot en met 240 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde kosten een vergoeding plegen in te sluiten. Om deze redenen zal de geldvordering worden afgewezen.

4.8. [eisers] vordert tot slot afgifte van een aantal bescheiden. Zij grondt deze vordering, anders dan de notaris veronderstelt, op de artikelen 21 lid 1, 49 lid 1 en 55 lid 1 van de Wet op het notarisambt (Wna). Uit deze bepalingen volgt dat [gedaagde sub 1] gehouden is om aan [eiser sub 2] en [eiser sub 1] uittreksels uit te geven van dat gedeelte van het aanvullende testament waaraan zij rechten ontleen, [eiser sub 2] als legataris en [eiser sub 1] als executeur-testamentair. Als productie 2 heeft [eisers] echter een kopie van het aanvullend testament in het geding gebracht, waaruit blijkt dat zij reeds over dit stuk beschikt. Zij heeft onvoldoende gesteld om tot het oordeel te kunnen komen dat zij nog een belang heeft bij afgifte van het aanvullend testament.

4.9. [eisers] vordert tevens afgifte van een kopie van de getekende koopovereenkomst terzake van de verkoop van het huis van erflaatster. [eiser sub 1] komt echter geen kopie van deze koopovereenkomst toe, omdat hij geen erfgenaam van erflaatster is. Het verweer van de notaris houdt niet in dat [eiser sub 2] geen aanspraak op de koopovereenkomst toekomt op grond van genoemde artikelen uit de Wna, of dat [gedaagde sub 1] niet over dit stuk beschikt. Zijn verweer komt erop neer dat [gedaagde sub 1] niet heeft geweigerd om de gevraagde stukken af te geven, maar dat hij eerst de uitkomst van dit kort geding wil afwachten. Nu [gedaagde sub 1] zich niet verzet tegen afgifte van een kopie van de gevraagde koopovereenkomst, zal hij worden veroordeeld tot afgifte daarvan.

4.10. Op grond van artikel 55 Wna is [gedaagde sub 1] gehouden om op verzoek van zijn cliënt een declaratie voor zijn kosten op te maken, waaruit duidelijk blijkt op welke wijze het in rekening gebrachte bedrag is berekend. [eiser sub 2] behoort als mede-erfgename tot de cliënten van [gedaagde sub 1]. Voor [eiser sub 1] geldt dat niet. Derhalve is [gedaagde sub 1] gehouden om de gevraagde declaratie en specificatie terzake van de op 12 oktober 2009 aan de maatschap ten laste van bankrekening [nr] ten name van [echtgenoot erflaatster] verrichte betaling van € 5.950,00 aan [eiser sub 2] te verstrekken.

4.11. Tot slot geldt voor de gevorderde opgave van het bedrag terzake van de nalatenschap van erflaatster dat zich per 12 juli 2010 op de kwaliteitsrekening van het notariskantoor bevindt, dat de notaris tegen deze vordering geen verweer heeft gevoerd, anders dan dat hij de uitkomst van het kort geding wil afwachten alvorens deze informatie te verstrekken. Ook hier geldt dat [eiser sub 1] geen recht heeft op deze informatie omdat hij geen erfgenaam is. [gedaagde sub 1] zal, gelet op het door de notaris gevoerde verweer, worden veroordeeld de gevraagde informatie aan [eiser sub 2] te verschaffen.

4.12. Nu er vanuit kan worden gegaan dat [gedaagde sub 1] aan de veroordelingen onder 4.9 tot en met 4.11 zal voldoen, zullen de gevorderde dwangsommen worden afgewezen.

4.13. [gedaagde sub 1] zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten van [eiser sub 2] worden veroordeeld, met dien verstande dat het redelijk voorkomt hem niet tot betaling van alle door [eiser sub 2] voor vastrecht gemaakte kosten te veroordelen, omdat de subsidiaire vordering – op basis waarvan het vastrecht is berekend – niet wordt toegewezen. Deze post zal worden uitgesplitst, waarbij een bedrag van € 685,00 (vastrecht

berekend over € 31.038,66) door [gedaagde sub 1] dient te worden gedragen en een bedrag van € 1.405,00 (het meerdere tot het totaal in rekening gebrachte vastrecht van € 2.090,00) voor rekening van [eiser sub 2] blijft. De totale kosten aan de zijde van [eiser sub 2] waarin [gedaagde sub 1] wordt veroordeeld worden begroot op:

- dagvaarding € 87,93
  - vast recht 685,00
  - salaris advocaat 816,00
- Totaal € 1.588,93

4.14. [eisers] zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten van [gedaagde sub 2] en de maatschap. Deze kosten worden begroot op nihil, nu [gedaagde sub 2] en de maatschap samen met [gedaagde sub 1] zijn opgetreden.

4.15. De door [eiser sub 1] gemaakte proceskosten dienen door hemzelf te worden gedragen, nu geen van de door hem ingestelde vorderingen wordt toegewezen.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. veroordeelt [gedaagde sub 1] om binnen een week na betekening van dit vonnis aan [eiser sub 2] de eigendom van het schilderij (Spaanse danser, geschilderd door Van der Hem) te verschaffen,

5.2. bepaalt dat [gedaagde sub 1] aan [eiser sub 2] een dwangsom verbeurt van
€ 85.000,00 ineens en € 1.000,00 voor iedere opvolgende dag dat hij nalaat aan de veroordeling onder 5.1 te voldoen, tot een maximum van totaal € 100.000,00,

5.3. veroordeelt [gedaagde sub 1] om binnen drie werkdagen na betekening van dit vonnis aan [eiser sub 2] ter beschikking te stellen:

- een kopie van de getekende koopovereenkomst terzake van de verkoop van het huis van erflaatster aan de [adres],
- een kopie van de declaratie met specificatie van de maatschap terzake van de betaling van € 5.950,00 op 12 oktober 2009 aan de maatschap ten laste van bankrekening nr. [nr] ten name van [echtgenoot erflaatster],

- een opgave van het bedrag terzake van de nalatenschap van erflaatster dat zich per 12 juli 2010 op de kwaliteitsrekening van de maatschap bevindt,

5.4. veroordeelt [gedaagde sub 1] in de proceskosten, aan de zijde van [eiser sub 2] tot op heden begroot op € 1.588,93,

5.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.6. veroordeelt [eisers] in de proceskosten van [gedaagde sub 2] en de maatschap, welke kosten worden begroot op nihil,

5.7. bepaalt dat [eiser sub 1] zijn eigen proceskosten draagt,

5.8. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. M. van Hees, bijgestaan door mr. E. van Bennekom, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 6 augustus 2010.